

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник: SIA Latspas

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 29, параграф 1 от Регламент № (ЕИО) № 2913/92⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че установеният в посочения член метод също се прилага, когато вносет на стоки и допускането им за свободно обращение на митническата територия на Общността са осъществени като следствие от това, че при транзитната операция тези стоки са били отклонени от митнически надзор, доколкото става въпрос за стоки, подлежащи на облагане с митни сборове и които не са продадени за износ с местоназначение митническата територия на Общността, а за износ извън Общността?
- 2) Трябва ли изразът „последователно“, съдържащ се в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, във връзка с правото на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, наред с принципа за мотивиране на административните актове, да се тълкува в смисъл, че за да се направи извод, че се прилага методът, съдържащ се в член 31, митническата администрация е длъжна във всеки административен акт да изложи причините, поради които при конкретните обстоятелства не могат да бъдат използвани методите за определяне на митническата стойност на стоките, съдържащи се в член 29 или в член 30?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1.

Иск, предявен на 12 май 2015 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-220/15)

(2015/C 228/09)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Kukovec, A. C. Becker)

Ответник: Федерална република Германия

Искания

Европейската комисия иска:

- да бъде установено, че тъй като с Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Първа наредба към Закона за взривните вещества, наричана накратко „1. SprengV“) Федерална република Германия се надхвърлят изискванията по Директива 2007/23/ЕО⁽¹⁾ — защото, независимо от първоначалната положителна проверка за съответствие на дадени пиротехнически изделия, с посочената наредба се предвижда, че преди тези изделия да бъдат пуснати на пазара, трябва да се проведе процедурата по член 6, параграф 4 от 1. SprengV, в рамките на която Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Федерална агенция по изследване и контрол на материалите) има правомощието по член 6, параграф 4, пето изречение от 1. SprengV да провери и евентуално да измени упътванията за използването на пиротехническите изделия — тази държава членка е нарушила задълженията си по член 6, параграф 1 от посочената директива.
- да бъде осъдена Република Германия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящия иск се разглежда въпросът до каква степен държавите членки могат да налагат на производителите и вносителите на пиротехнически изделия по смисъла на Директива 2007/23/ЕО допълнителни национални изисквания за пускането на пазара на пиротехнически изделия, при положение че тези продукти, видно от маркирането им със знака „СЕ“, отговарят на съществените изисквания на директивата. Във връзка с това оспорваната уредба от Комисията не поставя никакви изисквания за съдържанието на тези продукти, а само предвижда провеждането на допълнителна процедура преди да бъде разрешен достъпа до пазара на територията на ответника.

Независимо от представените доказателства за съответствие, ответникът изисква по-специално всички пиротехнически изделия по смисъла на Директива 2007/23/ЕО да бъдат представени пред учредена със закон федерална агенция, която удостоверява, че съответните изделия са ѝ били представени, като ги отбелязва с идентификационен номер. Освен че процедурата може да е със значителна продължителност, за нейното придвижване може да се изисква наред с всичко останало и да бъде заплатена такса за обработката на искането, както и предоставянето на мостри за тестване. Комисията счита, че с изискването за провеждането на такава процедура се нарушава гарантираното с член 6 от Директива 2007/23/ЕО свободно движение на всички пиротехнически изделия, които отговарят на изискванията на директивата.

Описаната ситуация не се променя от обстоятелството, че вследствие на приемането на Директива 2013/29/ЕС⁽²⁾ се отменя Директива 2007/23/ЕО, считано от 1 юли 2015 г. Това е така, защото, от една страна, крайната дата на периода, който се взема предвид при преценката на обстоятелството дали е налице неизпълнение на задължение от дадена държава членка, е посочен в мотивираното становище (в случая това е 27 март 2014 г.). От друга страна, в член 4, параграф 1 от 2013/29/ЕС съдържа разпоредба, която е идентична с член 6, параграф 1 от Директива 2007/23/ЕО, тъй като има за цел гарантирането на свободното движение на всички пиротехнически изделия, отговарящи на изискванията на правото на Съюза.

Оспорваното от ответника нарушение в конкретния случай се състои по същество в придвиждането на недопустима, според Комисията, процесуална предпоставка за пускането на пазара на пиротехнически изделия, с която се надхвърлят хармонизираните изисквания в правото на Съюза. Тъй като по съществото си оспорваната уредба въвежда процесуална предпоставка, на пръв поглед би могло да се създаде впечатление, че единствената последица от тази уредба е непредвидимото забавяне при пускането на пазара на разглежданите продукти в отделни случаи. Въпреки това, реалните последици от тази правна уредба не трябва да се подценяват. В това отношение, на първо място, трябва да се отчете обстоятелството, че територията на ответника представлява един от най-големите, ако не и най-големият пазар на пиротехнически изделия в рамките на вътрешния пазар. В допълнение следва да се отбележи, че някои пиротехнически изделия могат да бъдат продавани на територията на ответника на потребителите само веднъж годишно — само за кратък период от време, поради което времето измерение на достъпа до този пазар е от още по-съществено значение. В това отношение, на последно място, следва да се обърне внимание на обстоятелството, че съгласно националното право, оспорваната в настоящото дело уредба се изпълнява от същия орган, който е нотифициран на основание на Директива 2007/23/ЕО като оправомощен да извършва оценка на съответствието орган. С предвиденото в националното законодателство на ответника изискване за провеждането на допълнителна процедура, се предоставя конкурентно предимство на нотифицирания орган в сравнение с нотифицираните от другите държави членки сходни органи. С оглед на тези практически последици от оспорваната правна уредба, в настоящото производство в никакъв случай не става въпрос единствено за принципен правен анализ на дадено препятствие пред икономическите оператори да предлагат на пазара продукти, за които вече нотифициран орган, различен от германския нотифициран орган, е преценил, че съответстват на изискванията на законодателството на Съюза.

⁽¹⁾ Директива 2007/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година относно пускането на пазара на пиротехнически изделия (ОВ L 154, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2013/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на пиротехнически изделия (преработен текст) (ОВ, L 178, стр. 27).

Жалба, подадена на 15 май 2015 г. от Rose Vision, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 5 март 2015 г. по дело T-45/13, Rose Vision и Seseña/Комисия

(Дело C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Rose Vision, S.L. (представител: J.J. Marín López, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия